

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Fertilitas terræ sanctæ ab Aristea prædicata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

frumenti, hordei, ac vinearum: in qua siccus, & mala granata, & heta nascentur, terram olei ac mellis. Ubi, absque ulla penuria, cedes panem tuum, & rerum omnium abundantia perfrueris: cum lapides ferrum sunt, & de montibus eius eris metallum fodiuntur: cum comedetis, & satiatis fueris, benedicas Domino Deo tuo, prima optima, quam dedit tibi.

V.

VI

Ioseph. lib. 5.
Antiquit.

Idem lib. 5.
de bell. Iud.

VI.

Hæc ex oraculis sacris. Meminerunt & alij scriptores, atq; in primis Iosephus, in Iudea natus, & educatus, Iudeus ipse, & cum dignitate ac imperio in ea regione versatus, qui sui temporis (fuit autem Christo coævus) fertilitatem, hunc in modum describit. Iudeæ natura talis est, ut videre liceat campos magnos, & fringam, & fructum feraciissimos: qui collati ad aliam terram, adundum uberes videri possent: Quod si ad Ierichonitum, vel Hierusalem agnum conferantur, iam non magnipretij videbuntur. Cui hi tamen agri parui sint, & bona ex parte montani. Sed quantum fertilitatem attinet, nullus alijs secundi. De agri vero Ierichonitum vbertate, hæc alio loco tradit: Optimus habet Paradisos; palmarumq; irriguarum genera tam sapore, quam nominibus varia: quia pinguisima, calcibus pressa, plurimum mellis emittunt, non multo terius alio melle. Quanquam & mellis altrix est illa regio, & opobalsim ferax, qui omnium carissimus est fructus ibi nascentium: itaq; cyprum, & myrobalanum gignit. Ergo qui diuinum esse illum tradidierit, nequaquam errauerit. Quippe ibi & larga, & optima generatur, qua sunt carissima. Sed nec in alijs ei fructibus aliqua facile, in orbe, regio certauerit: adeo multiplicatum, quod satum est, reddit.

Iosepho consentit antiquior author Hecatæus, Alexander Magni æqualis, qui testatur, optimæ terra decies trecenta milia iugera Iudeos possedisse. Sed copiosius hanc glebae felicitate describit Aristæas, is ipse, qui historiam de translatione Scripturar, per septuaginta duos interpretes conscripsit; & illos ex Iudea in Ægyptum, ad regem Philadelphum perduxit, ut proinde meritò, & huius calami authoritas sit magna. Sic scribit. Regio eorum constat est arboribus olinarum, & ferax omnis generis frumenti, & leguminum. Adhuc vineis, & mellifico abundat. Palma vero, & alia frugifer, & arbores sunt innumerabiles, apud ipsos. Item jumenta pecora omnis generis multa, & pascua uberrima. Præterea immensa copia

copia aromatum, & lapidum pretiosorum, & aurii importatus est, per Arabes. Nam regio ad cultum, & negotiationem est idonea, & ciuitas abundat arcibus, non deest ei quidquam eorum, qua mari aduehi solent, cum habeat portus opportunos, qui abunde suppeditent res, & Ascalona, & Ioppe, & Gaza similiter etiam Ptolemaidis. In horum locorum quasi medio sita est ipsa ciuitas, per se ipsa abunde habens omnia; cum sit irrigua undique aquis, & ad magnam securitatem munita. Nam Jordani fluuius ille perennis circumfluit ipsam, in se ab antiquo continentem non minus aruorum, quam sex millia myriadum. Deinde ex vicinia sexaginta myriades hominum in ipsam peruenierunt, qui singuli possessionem centum jugerum agri sunt consecuti. Fluuius autem perinde; ut Nilus, circa tempus exundans, multum terra irrigat. Sic agros laudat Aristaeas, qui Jordane praetexuntur, & olim a Deo illis dati sunt, pro quibus religio, cultus diuinus, & virtus, aequitas, innocentia fleturunt.

Sed addo his testem Brochardum, quem etiam Pererius tanto magis estimat, quia non solum ante trecentos annos, postquam Iudea sub imperium Saracenorum subjecta est, vixit; sed etiam totum decennium consumpsit in ea regione diligentissime perlustrada. Is ergo Brochardus oculatus testis, terrae sanctae nobilitatem his coloribus depinxit. Non est credendum quibusdam contrarium nunciantibus; neq; enim eam diligenter considerarunt. His oculis vidi, quanta fertilitate terra benedicta fructificat: frumentum enim vix terra exculta, sine siccitate & fimo, mirabiliter crescit & multiplicatur. Agri sunt velut horci, in quibus feniculum, salvia, ruta, rosa paucim crescent. Ibi bombyx affluit, cannamelia abundant, ex quibus saccharum extrahitur. Sunt ibi cedri, citri, limones, anarangi, suauissimi & optimi odoris; qui per anni circulum, continuè seruantur in arboribus. Sunt & quedam pomacitrina magna, ex quibus electuaria pretiosa valde conficiuntur. Sunt & fructus dicti poma Paradisi, penitus admirabiles. Porro hac crescunt in modum botryna; & est botrys ille interdum magnus, ut coprinus, seu spora: habet grana interdum centum, & nonnunquam plura in modum vinea: sunt autem longa, ad quantitatem sex digitorum; & nonnunquam sphaerica ad quantitatem ouie gallinae; saporis vero delicatissimi, & dulcis, ut est mel. Grana intus semen non habent, sed tota eorum substantia comedibilis.

VII.

Benedict.

Perer. in c. 3.

Exod. disp. II.

Brochard. in
lib. de terra
sancte part. 2.
cap. 5.